

Olgierd Kosiba,

**GOŚĆ NIEPEŁNOSPRAWNY W MUZEUM
KONFERENCJA SZKOLENIOWA W RAMACH PROJEKTU
„MUZEA BEZ BARIER” – KOALICJA MUZEÓW POLSKICH
I
UKRAIŃSKICH NA RZECZ PROFESJONALNEJ OBSŁUGI
NIEPEŁNOSPRAWNEGO ZWIEDZAJĄCEGO”**

LWÓW, 9 PAŹDZIERNIKA 2014

Pałac Potockich, ul. Kopernika 15

Prelekcja:

„Usłyszeć” eksponat – głusi w muzeum

Część I: Wymagająca społeczność – OBCOKRAJOWCY?

Niesłyszący, Głusi, niedosłyszący – specyfika każdej z poszczególnych grup wraz z analizą wpływu uszkodzeń słuchu na funkcjonowanie w słyszącym społeczeństwie.

Część II: Komunikacja w muzeum

Języki migowe czy systemy językowo-migowe.

„Kartka i długopis” – czyli czas obalić mity na temat komunikacji.

Edukacja personelu.

Kiedy wezwać profesjonalnego tłumacza?

Część III: Technologia w służbie muzeów

Pętle indukcyjne.

Internet i aplikacje mobilne na komputery, tablety i smartfony.

Strony internetowe i spacery wirtualne.

„Mówiący” eksponat.

Nowinki techniczne fakty i mity.

Część IV: Czas na zmiany

Niesłyszący, Głusi, niedosłyszący – czy mają powody do zadowolenia?

Jak to zmienić?

Rozwinięcie poszczególnych części:

Część I: Wymagająca społeczność – OBCOKRAJOWCY?

Krótką analizą i charakterystyką społeczności z dysfunkcjami słuchu. Każdą z wymienionych cechują inne potrzeby.

- **Niesłyszący, głusi** – uszkodzenie słuchu w stopniu uniemożliwiającym odbiór fal dźwiękowych na poziomie zakresu mowy, patrzenie na siebie przez pryzmat medycznej diagnozy. Rehabilitacje w kierunku implantów, aparatów słuchowych.
- **Głusi (pisani przez duże „G”) UWAGA! NIE GŁUCHONIEMI – określenie pejoratywne** – grupa społeczna stanowiąca mniejszość zarówno językową jak i kulturową. Nie patrzą na siebie jak na ludzi z dysfunkcją (wadą). To grupa szczęśliwych ludzi, dzięki spójnemu elementowi jakim jest język migowy. Rehabilitacja przede wszystkim w kierunku aparatów słuchowych.
- **Niedosłyszący** – grupa funkcjonująca na pograniczu dwóch światów, świata ludzi słyszących i świata ludzi G/głuchych. Ze względu na lekki lub umiarkowany ubytek słuchu, osoby należące do tej grupy mogą pozostać zupełnie niezauważone. Podobnie jak w przypadku osób niesłyszących rehabilitacje w kierunku implantów, aparatów słuchowych.

Część II: **Komunikacja w muzeum**

- Różnorodność języków migowych na świecie. Każdy kraj ma swój własny język migowy. Charakterystyka języka migowego ze względu na odmienną gramatyczną oraz wizualno-przestrzenną.
- Najczęstsze mity dotyczące osób z dysfunkcją słuchu, m.in. kartka i długopis jako forma komunikacji, przesadne układanie ust w celu wyraźniejszego przekazu, krzyk itp.
- Szkolenia dla pracowników z zakresu pierwszego kontaktu z osobą niesłyszącą. Szkolenie personelu z zakresu znajomości języka migowego według odpowiedniego klucza, a następnie doszkalanie i rozwijanie

umiejętności pracowników. Prezentacja odpowiednich narzędzi edukacyjnych.

- Sytuacje wymagające obecności profesjonalnego tłumacza: rozprawa w sądzie, wezwanie policji, tłumaczenie w szpitalach np. po wypadku. Przykłady.

Część III: Technologia w służbie muzeów

- Zastosowanie pętli indukcyjnych jako systemu wzmacniającego dźwięk w aparatach słuchowych.
- Korzystanie z aplikacji mobilnych w muzeum dzięki dostępowi do internetu. Transfer przesyłu danych może odgrywać kluczową rolę w ułatwieniach technologicznych dla G/głuchych.
- Odpowiednie przygotowanie stron internetowych, zgodnie z dyrektywą unijną WCAG 2.0. Tłumaczenie treści/filmów na język migowy, opatrzenie filmów napisami. Spacerzy wirtualne z lektorem migowym, praca wykonana raz.
- „Mówiący” eksponat to eksponat przetłumaczony na język migowy i udostępniony na tablecie, bądź do pobrania przez WI-FI ze strony muzeum. Dostęp do wiedzy na równi z obywatelami innych krajów, którzy otrzymują słuchawki i dostęp do nagranych treści.
- Nie każda nowinka techniczna rozwiązuje problem ludzi z dysfunkcją słuchu. Przykład awatarów z zastosowaniem kamer typu kinect jako „zabawki”, a nie docelowego rozwiązania, przykład Microsoft’u – USA. Rękawica odczytująca język migowy – Ukraina. Pierścienie do odczytywania znaków – Indie.

Część IV: Czas na zmiany

Muzeum przeszłości teraźniejszości i przyszłości.

Przykłady muzeów, które wprowadzają udogodnienia dla osób z dysfunkcją
słuchu.

Dobra wola, inwestycja – w 99% jednorazowa.

Dziękuję za uwagę.